

es cs da de et el en fr it
it hu mt nl pl pt **sk** sl fi

31996L0023

Council Directive 96/23/EC of 29 April 1996 on measures to monitor certain substances and residues thereof in live animals and animal products and repealing Directives 85/358/EEC and 86/469/EEC and Decisions 89/187/EEC and 91/664/EEC

Nedostupné v slovenskom jazyku

Official Journal L 125 , 23/05/1996 P. 0010 - 0032

[▶ MORE INFO](#) [TEXT:](#)

SMERNICA RADY 96/23/ES

z 29. apríla 1996

o opatreniach na monitorovanie určitých látok a ich rezíduí v živých zvieratách a živočíšnych produktoch a o zrušení smerníc 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä jej článok 43,

so zreteľom na návrh Komisie¹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu²,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru³,

(1) keďže Rada svojou smernicou 96/22/ES⁴ rozhodla zachovať zákaz používania určitých látok, ktoré majú hormonálny alebo tyrostatický účinok a rozšíriť ho o beta-agonistov, ktoré majú anabolický účinok;

(2) keďže Európsky parlament 9. marca 1995 zdôraznil, inter alia, že spoločenstvo naliehavo potrebuje efektívny a jednotný systém monitorovania a požiadal členské štáty, aby posilnili dozor a monitorovanie vzhľadom na používanie nezákonných látok v mäse;

(3) keďže Rada svojou smernicou 85/358/EHS⁵ prijala určité pravidlá zisťovania a monitorovania látok, ktoré majú hormonálny alebo tyrostatický účinok; keďže tieto pravidlá by sa mali rozšíriť tak, aby sa vzťahovali aj na ostatné látky, ktoré sa používajú pri chove hospodárskych zvierat na podporu ich rastu a produktivity, a ktoré môžu byť pre svoje rezíduá nebezpečné pre spotrebiteľa;

(4) keďže Rada svojou smernicou 86/469/EHS⁶ zaviedla pravidlá monitorovania určitého počtu rezíduí farmakologických látok a znečisťujúcich látok zo životného prostredia vo zvieratách a v čerstvom mäse získanom z týchto zvierat; keďže toto monitorovanie by sa malo

- rozšíriť tak, aby sa vzťahovalo aj na ostatné zvieracie druhy a všetky živočíšne produkty určené na ľudskú spotrebu;
- (5) keďže nariadenie Rady (EHS) č. 2377/90 z 26. júna 1990 ustanovujúce postup spoločenstva pri určovaní maximálnych limitov obsahu rezíduí veterinárnych liekov v potravinách živočíšneho pôvodu¹ stanovilo vo svojich prílohách limity pre určité veterinárne lieky;
- (6) keďže právne predpisy spoločenstva pre monitorovanie rezíduí v mäse nie sú jasné, spôsobuje to v rôznych členských štátoch rôzne výklady;
- (7) keďže existuje potreba posilniť kontroly, ktoré vykonávajú členské štáty na svojom území;
- (8) keďže výrobcovia a ostatní partneri, ktorí sú činní v sektore chovu hospodárskych zvierat, by mali v budúcnosti prevziať väčšiu zodpovednosť za kvalitu a bezpečnosť mäsa určeného na ľudskú spotrebu;
- (9) keďže je potrebné zaradiť osobitné postihy chovateľov hospodárskych zvierat, ktorí neplnia požiadavky právnych predpisov spoločenstva, najmä tých, ktoré zakazujú používať určité hormonálne a anabolické látky pri chove dobytká, do samostatných ustanovení upravujúcich konkrétne skupiny produktov;
- (10) keďže článok 4 smernice 71/118/EHS² požaduje, aby členské štáty zabezpečovali výkon kontrol zameraných na zisťovanie prítomnosti rezíduí látok, ktoré majú farmakologický účinok, ich derivátov a ostatných látok, ktoré sa môžu prenášať do hydinového mäsa, a ktoré môžu spôsobiť, že konzumácia hydinového mäsa bude nebezpečná a škodlivá pre ľudské zdravie;
- (11) keďže smernica 91/493/EHS³ požaduje, aby členské štáty vytvorili systém monitorovania na zisťovanie prítomnosti znečisťujúcich látok vo vodnom prostredí;
- (12) keďže smernica 92/46/EHS⁴ ustanovuje, aby členské štáty najneskôr do 30. júna 1993 predložili Komisii vnútroštátne opatrenia na zisťovanie prítomnosti rezíduí v surovom mlieku, tepelne ošetrovanom mlieku a mliečnych výrobkoch, pričom rezíduá, ktorých prítomnosť treba zisťovať, sú uvedené v časti A, skupina III a v časti B, skupina II prílohy I k smernici 86/489/EHS;
- (13) keďže smernica 89/437/EHS⁵ požaduje, aby členské štáty zabezpečovali výkon kontrol zameraných na zisťovanie prítomnosti rezíduí látok, ktoré majú farmakologický alebo hormonálny účinok, antibiotík, pesticídov, detergentov a ostatných látok, ktoré sú škodlivé alebo pravdepodobne menia organoleptické charakteristiky produktov z vajec, alebo spôsobujú, že konzumácia týchto produktov je nebezpečná a škodlivá pre ľudské zdravie;
- (14) keďže smernica 92/45/EHS¹ požaduje, aby členské štáty rozšírili svoje plány zisťovania prítomnosti rezíduí tak, aby aj mäso z diviny v prípade potreby podliehalo náhodným kontrolám zameraným na zisťovanie prítomnosti znečisťujúcich látok zo životného prostredia, a aby sa toto monitorovanie vzťahovalo aj na králiky a chovanú divinu;
- (15) keďže je potrebné vo všetkých členských štátoch efektívne bojovať s nezákonným používaním látok podporujúcich rast a produktivitu pri chove

hospodárskych zvierat, budú sa musieť podniknúť opatrenia na úrovni spoločnosti;

(16) keďže systémy samoregulácie, ktoré uplatňujú odbytové organizácie výrobcov môžu hrať dôležitú úlohu v boji proti nezákonnému používaniu látok podporujúcich rast; keďže pre spotrebiteľov je dôležité, aby tieto systémy primerane garantovali neprítomnosť týchto podporných látok a keďže pre zabezpečenie a podporu samoregulačných systémov je dôležitý všeobecný európsky prístup;

(17) keďže s týmto cieľom by sa malo pomáhať odbytovým organizáciám výrobcov pri vytváraní samoregulačných systémov, ktorými budú zabezpečovať, že v ich mäse sa nebudú nachádzať nepovolené látky alebo produkty;

(18) keďže v záujme efektívneho uplatňovania kontrol a zisťovania prítomnosti rezíduí v spoločnosti je potrebné vyjasniť určitý počet ustanovení smerníc 86/469/EHS a 85/358/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS2 a 91/664/EHS3; keďže vzhľadom na okamžité a jednotné uplatňovanie ustanovených kontrol by sa mali terajšie pravidlá a ich zmeny a doplnky zostaviť do jednotného textu, čím sa zrušia vyššie uvedené nástroje,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

Rozsah pôsobnosti a definície

Článok 1

Táto smernica ustanovuje opatrenia na monitorovanie látok a skupín rezíduí uvedených v prílohe I.

Článok 2

Na účely tejto smernice platia definície uvedené v smernici 96/22/ES.

Okrem toho:

- a) "nepovolené látky lebo produkty" znamenajú látky alebo produkty, ktorých podávanie zvieratám je zakázané právnymi predpismi spoločnosti;
- b) "nezákonné ošetrovanie" znamená použitie nepovolených látok alebo produktov alebo použitie látok alebo produktov povolených právnymi predpismi spoločnosti na iné účely alebo v iných podmienkach než sú stanovené v právnych predpisoch spoločnosti, alebo ak je to vhodné, v rôznych vnútroštátnych právnych predpisoch;
- c) "rezíduum" znamená rezíduum látok, ktoré majú farmakologický účinok, produktov ich metabolizmu a ostatných látok prenesených do živočíšnych produktov, a ktoré je pravdepodobne škodlivé pre ľudské zdravie;
- d) "príslušný orgán" znamená ústredný orgán členského štátu, ktorý je kompetentný vo veterinárnych záležitostiach, alebo ktorýkoľvek orgán, na ktorý tento ústredný orgán delegoval túto právomoc;
- e) "úradná vzorka" znamená vzorka odobratá príslušným orgánom, na ktorej je na účely preskúmania prítomnosti rezíduí alebo látok vymenovaných v prílohe I uvedený odkaz na druh, typ, príslušné množstvo, metódu odberu a podrobnosti určujúce pohlavie zvierat a pôvod zvierat alebo živočíšneho produktu;
- f) "schválené laboratórium" znamená laboratórium schválené príslušnými

orgánmi členského štátu na účely preskúmania úradnej vzorky s cieľom zistiť prítomnosť rezíduí;

g) "zvíra" znamená druh, na ktorý sa vzťahuje smernica 90/425/EHS1;

h) "skupina zvierat" znamená skupina zvierat toho istého druhu, v rovnakom vekovom rozpätí, chovaných v tom istom poľnohospodárskom podniku v rovnakom období a v rovnakých chovných podmienkach;

i) "beta-agonist" znamená beta adrenoceptor agonist.

KAPITOLA II

Plány monitorovania na zisťovanie prítomnosti rezíduí alebo látok

Článok 3

Produkčný proces zvierat a prvotných produktov živočíšneho pôvodu sa musí monitorovať v súlade s touto kapitolou kvôli zisťovaniu prítomnosti rezíduí a látok uvedených v prílohe I v živých zvieratách, ich výkaloch a telesných tekutinách a tkanivách, v živočíšnych produktoch, v krmivách a pitnej vode zvierat.

Článok 4

1. Členské štáty sú povinné uložiť úlohu koordinovať uplatňovanie kontrol ustanovených v tejto kapitole, ktoré sa vykonávajú na ich štátnom území, ústrednému verejnemu úradu alebo orgánu.

2. Úrad alebo orgán uvedený v odseku 1 je zodpovedný za:

a) vypracovanie plánu ustanoveného v článku 5 s cieľom umožniť príslušným úradom vykonávať potrebné kontroly;

b) koordináciu činností ústredných a regionálnych úradov zodpovedných za monitorovanie rôznych rezíduí. Táto koordinácia sa musí vzťahovať na všetky úrady, ktoré pracujú na predchádzaní podvodnému používaniu látok alebo produktov pri chove hospodárskych zvierat;

c) zber údajov potrebných pre vyhodnocovanie používaných prostriedkov a výsledkov získaných pri realizácii opatrení ustanovených v tejto kapitole;

d) posielanie údajov a výsledkov uvedených v bode c), vrátane výsledkov všetkých vykonaných prieskumov Komisii najneskôr do 31. marca každého roku.

3. Tento článok nesmie ovplyvniť špecifickejšie pravidlá platné pre monitorovanie výživy zvierat.

Článok 5

1. Členské štáty sú povinné najneskôr do 30. júna 1997 predložiť Komisii plán s ustanovenými vnútroštátnymi opatreniami, ktoré majú byť realizované v priebehu úvodného roku platnosti plánu a následne všetky aktualizácie plánov schválených v predchádzajúcom období v súlade s článkom 8 na základe skúseností z predchádzajúceho roku alebo rokov, a to najneskôr do 31. marca toho roku, v ktorom došlo k aktualizácii.

2. Plán ustanovený v odseku 1 musí:

a) stanoviť zisťovanie prítomnosti skupín rezíduí alebo látok podľa typu zvierat a v súlade s prílohou II;

b) špecifikovať najmä opatrenia na zisťovanie prítomnosti:

i) látok uvedených v bode a) v zvieratách, v pitnej vode týchto zvierat a na všetkých miestach, na ktorých sa zvieratá držia a chovajú;

ii) rezíduí vyššie uvedených látok v živých zvieratách, ich výkaloch a telesných tekutinách a v živočíšnych tkanivách a produktoch, ako je mäso,

mlieko, vajcia a med;

c) byť v súlade s pravidlami a rozsahmi vzorkovania stanovenými v prílohách III a IV.

Článok 6

1. Plán musí byť v súlade s rozsahmi a frekvenciami odberu vzoriek stanovenými v prílohe IV. Na žiadosť členského štátu však Komisia môže v súlade s postupom ustanoveným v článku 32 upraviť minimálne požiadavky na kontrolu ustanovené v prílohe IV za predpokladu, že je jasne určené, že týmito úpravami sa zvýši celková efektívnosť plánu vzhľadom na príslušný členský štát a žiadnym spôsobom sa neznižuje jeho schopnosť zisťovať prítomnosť rezíduí látok uvedených v prílohe I alebo prípady nezákonného ošetrovania týmito látkami.

2. Opakované preskúmanie skupín rezíduí, ktorých prítomnosť sa má zisťovať kontrolami v súlade s prílohou II a určovanie rozsahov a frekvencií odberu vzoriek vzťahujúcich sa na zvieratá a produkty, ktoré sú uvedené v článku 3 a už nie sú stanovené v prílohe IV, sa musí vykonávať v súlade s postupom ustanoveným v článku 33 a po prvý raz maximálne do 18 mesiacov od prijatia tejto smernice. Pri týchto činnostiach sa musia zohľadňovať skúsenosti získané pri realizácii existujúcich vnútroštátnych opatrení a informácie posielané Komisii v súlade s existujúcimi požiadavkami spoločnosti, na základe ktorých tieto osobitné skupiny produktov podliehajú monitorovaniu prítomnosti rezíduí.

Článok 7

Úvodný plán musí zohľadňovať osobitnú situáciu každého členského štátu a najmä presne určovať:

právne predpisy pre používanie látok uvedených v prílohe I a najmä ustanovenia o ich zákaze alebo povolení, distribúcii a uvádzaní na trh a pravidlá upravujúce ich podávanie, pokiaľ tieto právne predpisy nie sú harmonizované,

infraštruktúru príslušných úradov (a najmä uvádzať podrobnosti o type a veľkosti orgánov zapojených do realizácie plánov),

zoznam schválených laboratórií s podrobnými údajmi o ich kapacite spracovania vzoriek,

vnútroštátne tolerancie obsahu povolených látok v prípade, že neboli stanovené žiadne maximálne hodnoty obsahu rezíduí na úrovni spoločnosti na základe rozhodnutia (EHS) č. 2377/90 a smernice 86/363/EHS¹

zoznam látok, ktorých prítomnosť je potrebné zisťovať, metódy analýzy, normy výkladu nálezov a v prípade látok uvedených v prílohe I, počet vzoriek, ktoré je potrebné odobrať a zdôvodnenie tohto počtu,

počet úradných vzoriek, ktoré je potrebné odobrať vo vzťahu k počtu zvierat príslušných druhov usmrtených v predchádzajúcich rokoch v súlade s rozsahmi a frekvenciami odberu vzoriek stanovenými v prílohe IV,

podrobnosti o pravidlách upravujúcich odber úradných vzoriek a najmä o pravidlách týkajúcich sa podrobných údajov, ktoré sa získavajú pri odbere týchto úradných vzoriek,

typ opatrení, ktoré ustanovili príslušné orgány vzhľadom na zvieratá alebo

produkty, v ktorých bola zistená prítomnosť rezíduí.

Článok 8

1. Komisia je povinná preskúmať úvodné plány poslané podľa článku 5 (1) a zistiť, či sú v súlade s touto smernicou. Komisia môže požiadať členský štát, aby tieto plány zmenil alebo doplnil tak, aby bol dosiahnutý súlad.

Keď Komisia zistí, že tieto plány sú v súlade s touto smernicou, je povinná predložiť ich na schválenie v súlade s postupom ustanoveným v článku 33.

Kvôli zohľadneniu zmien situácie v danom členskom štáte alebo v jeho regióne, výsledkov vnútroštátnych prieskumov alebo vyšetrovania vykonaného v rámci článkov 16 a 17 môže Komisia na požiadanie príslušného členského štátu alebo zo svojej vlastnej iniciatívy rozhodnúť v súlade s postupom ustanoveným v článku 32 o schválení zmeny alebo dodatku k plánu, ktorý bol schválený v predchádzajúcom období podľa odseku 2.

2. Po zosúladení s touto smernicou je Komisia povinná poslať ostatným členským štátom ročné zmeny a doplnky k úvodným plánom, ktoré jej členské štáty oznámili, najmä vzhľadom na výsledky uvedené v článku 4 (2) d).

Členským štátom sa musí poskytnúť lehota 10 pracovných dní od prevzatia týchto zmien a doplnkov, počas ktorých sú povinné informovať Komisiu o akýchkoľvek pripomienkach.

Ak členské štáty nemajú žiadne pripomienky, zmeny a doplnky k plánom sa považujú za schválené.

Komisia je povinná okamžite informovať členské štáty o schválení týchto zmien a doplnkov.

Keď existujú pripomienky od členských štátov, alebo ak sa Komisia domnieva, že aktualizácia nie je v súlade alebo je nedostatočná, Komisia je povinná predložiť aktualizované plány Stálemu veterinárnemu výboru, ktorý musí rozhodnúť na základe postupu ustanoveného v článku 33.

Pre aktualizované plány platia ustanovenia stanovené v odseku 3 a 4.

3. Členské štáty sú povinné každých 6 mesiacov informovať Komisiu a členské štáty zastúpené v Stálom veterinárnom výbore o realizácii plánov schválených podľa odseku 2 alebo o vývoji situácie. V prípade potreby platí odsek 4. Členské štáty sú povinné najneskôr do 31. marca každého roku poslať Komisii výsledky realizácie svojich plánov zisťovania prítomnosti rezíduí a látok a svojich kontrolných opatrení.

Členské štáty sú povinné zverejňovať výsledky realizácie týchto plánov.

Komisia je povinná informovať členské štáty zastúpené v Stálom veterinárnom výbore o vývoji situácie v rôznych regiónoch spoločenstva.

4. Komisia je povinná každý rok alebo vždy, keď to považuje za potrebné z dôvodov ochrany zdravia obyvateľstva, poslať členským štátom zastúpeným v Stálom veterinárnom výbore správu o výsledkoch kontrol a prieskumov uvedených v odseku 3, najmä o:

realizácii národných plánov,

vývoji situácie v rôznych regiónoch spoločenstva.

5. Komisia je povinná každý rok poslať Európskemu parlamentu a Rade

správu o výsledkoch činností vykonaných na regionálnej úrovni, národnej úrovni alebo na úrovni spoločenstva, pričom je povinná zohľadniť správu poslanú členským štátom a pripomienky členských štátov k nej.

KAPITOLA III

Vlastné monitorovanie a spoločná zodpovednosť na strane prevádzkovateľov

Článok 9

A. Členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby:

1. všetky poľnohospodárske podniky, ktoré uvádzajú na trh hospodárske zvieratá a všetky fyzické alebo právnické osoby zaoberajúce sa obchodom s týmito zvieratami boli vopred zaregistrované u príslušných orgánov, a aby sa zaviazali, že budú dodržiavať príslušné pravidlá spoločenstva a vnútroštátne pravidlá, najmä ustanovenia uvedené v článkoch 5 a 12 smernice 90/425/EHS;

2. vlastníci alebo osoby zodpovedné za realizáciu úvodného spracovania prvotných produktov živočíšneho pôvodu prijali všetky potrebné opatrenia, najmä formou výkonu svojich vlastných kontrol, zamerané na a) preberanie - či už priamou dodávkou alebo cez sprostredkovateľa - iba tých zvierat, u ktorých je producent schopný zaručiť, že boli dodržané lehoty odbúrania;

b) to, aby sa sami presvedčili, že hospodárske zvieratá alebo produkty dovážané do zariadenia

i) neobsahujú množstvá rezíduí, ktoré prekračujú maximálne povolené limity;

ii) neobsahujú žiadne stopy zakázaných látok alebo produktov;

3. a) producenti alebo zodpovedné osoby uvedené v bodoch 1 a 2 uvádzali na trh iba:

i) zvieratá, ktorým neboli podávané žiadne nepovolené látky alebo produkty, alebo ktoré neboli podrobené nezákonnému ošetrovaniu v zmysle tejto smernice;

(ii) zvieratá, u ktorých boli v prípade, ak im boli podávané povolené produkty alebo látky, dodržané doby odbúrania predpísané pre tieto produkty alebo látky;

(iii) produkty vyrobené zo zvierat uvedených v bodoch i) a ii);

b) ak do prvovýrobného podniku dodáva zviera iná fyzická alebo právnická osoba než producent, povinnosti ustanovené v bode a) musí plniť táto osoba.

B. Na účely uplatňovania bodu A sú členské štáty bez toho, aby bolo dotknuté plnenie pravidiel ustanovených v smerniciach upravujúcich uvádzanie rôznych príslušných produktov na trh, povinné zabezpečiť: zakotvenie princípu monitorovania kvality produkčného reťazca rôznymi zainteresovanými stranami do svojich právnych predpisov, zintenzívnenie opatrení na vlastné monitorovanie, ktoré treba zahrnúť do špecifikácií pre obchodné známky alebo štítky.

Sú povinní informovať Komisiu a na požiadanie aj ostatné členské štáty o ustanoveniach stanovených v tomto ohľade a najmä o prijatých ustanoveniach o kontrolách plnenia požiadaviek bodu A (3) a) i) a ii).

Článok 10

Členské štáty sú povinné zabezpečiť rozšírenie povinností a zodpovedností veterinárnych lekárov, ktorí monitorujú poľnohospodárske podniky, o monitorovanie podmienok chovu a foriem ošetrovania uvedených v tejto smernici.

V rámci toho je veterinárny lekár povinný zapísať do registra vedeného v poľnohospodárskom podniku dátum a charakter každého predpísaného alebo poskytnutého ošetrovania, označenie ošetrovaných zvierat a zodpovedajúce doby odbúrania.

Chovateľ dobytka je povinný zapísať do registra, ktorým môže byť register ustanovený v smernici 90/676/EHS 1, dátum a charakter poskytnutého ošetrovania. Je povinný presvedčiť sa, že boli dodržané doby odbúrania a päť rokov uchovávať predpisy, ktorými to preukáže.

Chovatelia dobytka a veterinári lekári sú povinní poskytnúť príslušnému orgánu na jeho žiadosť všetky informácie a najmä poskytnúť štátnemu veterinárnemu lekárovi bitúнку informácie týkajúce sa plnenia požiadaviek tejto smernice v príslušnom poľnohospodárskom podniku.

KAPITOLA IV

Úradné kontrolné opatrenia

Článok 11

1. Bez toho, aby boli dotknuté kontroly vykonávané v spojitosti s realizáciou plánov kontrol uvedených v článku 5, alebo kontroly ustanovené v osobitných smerniciach, môžu členské štáty zabezpečovať výkon úradných náhodných kontrol:

a) počas výroby látok zaradených do skupiny A v prílohe I a v priebehu manipulácie s nimi, ich skladovania, prepravy, distribúcie a predaja alebo obstarávania;

b) v ktoromkoľvek bode výrobného a distribučného reťazca živočíšnych krmív;

c) v priebehu celého výrobného reťazca zvierat a surovín živočíšneho pôvodu, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.

2. Kontroly ustanovené v odseku 1 sa musia vykonávať najmä so zreteľom na zisťovanie vlastníctva alebo prítomnosti zakázaných látok alebo produktov, ktoré sú určené na podávanie zvieratám na účely výkrmu alebo nezákonného ošetrovania.

3. Ak existuje podozrenie z podvodu a v prípade pozitívneho výsledku ktorejkoľvek z kontrol uvedených v odseku 1, platia články 16 až 19 a opatrenia ustanovené v kapitole V.

Rozsah ustanovených kontrol vykonávaných na bitúнку alebo pri prvom predaji zvierat vodného hospodárstva a produktov rybolovu je možné zmenšiť a zohľadniť tak skutočnosť, že poľnohospodársky podnik pôvodu alebo odoslania patrí do epidemiologickej kontrolnej siete alebo systému monitorovania kvality uvedeného v prvej zarážke prvého pododseku článku 9 (B).

Článok 12

Kontroly ustanovené v tejto smernici musia vykonávať kompetentné národné orgány bez predchádzajúceho upozornenia.

Vlastník, osoba splnomocnená na disponovanie so zvieratami, alebo ich zástupca sú povinní napomáhať pri kontrolných operáciách vykonávaných

pred porážkou a najmä pomáhať štátnemu veterinárnemu lekárovi alebo oprávneným zamestnancom pri každej manipulácii, ktorú považujú za potrebnú.

Článok 13

Príslušný orgán je povinný:

a) ak existuje podozrenie z nezákonného ošetrovania, požiadať vlastníka alebo osobu zodpovednú za zvieratá alebo veterinárneho lekára zodpovedného za poľnohospodársky podnik o poskytnutie akejkoľvek dokumentácie zdôvodňujúcej charakter ošetrovania,

b) ak sa pri tomto dopyte potvrdí nezákonné ošetrovanie, alebo ak sa používajú nepovolené látky alebo produkty, alebo ak existujú dôvody pre podozrenie z ich používania, vykonať alebo zabezpečiť výkon:

kontrol zvierat na mieste v poľnohospodárskom podniku pôvodu alebo odoslania najmä so zreteľom na zistenie tohto spôsobu používania a najmä akýchkoľvek stôp implantátov; súčasťou týchto kontrol môže byť odber úradných vzoriek, kontrol zameraných na zistenie prítomnosti látok, ktorých používanie je zakázané, alebo nepovolených látok alebo produktov v poľnohospodárskych podnikoch, v ktorých sa zvieratá držia, chovajú alebo vykrmujú (vrátane podnikov administratívne spojených s týmito poľnohospodárskymi podnikmi), alebo v poľnohospodárskych podnikoch pôvodu alebo odoslania týchto zvierat. Na tento účel sú potrebné úradné vzorky pitnej vody a krmív,

vyšetrenie krmív zvierat v poľnohospodárskych podnikoch, odkiaľ tieto zvieratá pochádzajú, alebo kontrol na mieste dodávky ich pitnej vody alebo - v prípade živočíchov vodného hospodárstva - vôd, z ktorých boli vylovené,

kontrol ustanovených v článku 11 (1) a),

akejkoľvek kontroly potrebnej na vyjasnenie pôvodu nepovolených látok alebo produktov alebo pôvodu ošetrovaných zvierat.

c) ak boli prekročené maximálne hodnoty stanovené pravidlami spoločenstva alebo, dovedy, kým takéto právne predpisy nebudú prijaté, ak boli prekročené hodnoty stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi, vykonať akékoľvek opatrenie alebo vyšetrovanie, ktoré sa môže považovať za vhodné vzhľadom na príslušný nález.

Článok 14

1. Každý členský štát je povinný určiť aspoň jedno štátne referenčné laboratórium. Dané rezíduum alebo skupina rezíduí nemôže byť pridelená viac než jednému štátnemu referenčnému laboratóriu.

Do 31. decembra 2000 však členské štáty môžu naďalej poverovať testmi na prítomnosť toho istého rezídua alebo skupiny rezíduí niekoľko štátnych laboratórií, ktoré určili pred termínom prijatia tejto smernice.

V súlade s postupom ustanoveným v článku 33 sa musí vypracovať zoznam týchto určených laboratórií.

Tieto laboratóriá sú zodpovedné za:

koordináciu prác ostatných štátnych laboratórií zodpovedných za analýzu rezíduí, najmä formou koordinácie noriem a metód analýzy pre každé príslušné rezíduum alebo skupinu rezíduí,

pomoc príslušnému orgánu pri organizačnom zabezpečení plánu monitorovania rezíduí,
pravidelné uskutočňovanie porovnávacích testov pre každé rezíduum alebo skupinu rezíduí, ktorá im bola pridelená,
zabezpečenie, aby štátne laboratória sledovali stanovené limity,
šírenie informácií, ktoré poskytujú referenčné laboratória spoločenstva,
zabezpečovanie účasti ich pracovníkov v ďalších výcvikových kurzoch, ktoré organizuje Komisia alebo referenčné laboratória spoločenstva.
2. Referenčnými laborátormi spoločenstva sú tie laboratória, ktoré sú určené v kapitole 1 prílohy V.
Právomoci a pracovné podmienky týchto laboratórií sú definované v kapitole 2 prílohy V.

Článok 15

1. Úradné vzorky na preskúmanie v schválených laboratóriách sa musia odoberať v súlade s prílohami III a IV.

Podrobné pravidlá odberu úradných vzoriek a rutinné a referenčné metódy, ktoré sa majú používať pri analýze týchto úradných vzoriek, sa musia špecifikovať v súlade s postupom ustanoveným v článku 33.

Vždy, keď sa vydá povolenie na uvedenie veterinárneho lieku určeného na podávanie niektorému živočíšnemu druhu, ktorého mäso alebo produkt je určený na ľudskú spotrebu, na trh., príslušné orgány sú povinné oznámiť referenčnému laboratóriu spoločenstva a štátnemu referenčnému laboratóriu metódy rutinnej analýzy stanovené v článku 5, druhý pododsek, bod 8 smernice 81/851/EHS1 a v článku 7 nariadenia (EHS) č. 2377/90.

2. V prípade látok zo skupiny A musí všetky pozitívne nálezy zaznamenané po uplatnení niektorej rutinnej metódy namiesto referenčnej metódy potvrdiť schválené laboratórium pomocou referenčných metód stanovených v súlade s odsekom 1.

Pre všetky látky platí, že ak sa ich prítomnosť zistí na základe rozporupnej analýzy, tieto výsledky musí potvrdiť národné referenčné laboratórium určené v súlade s článkom 14 (1) na zisťovanie prítomnosti príslušnej látky alebo rezídua. Tento test sa v prípade potvrdenia musí vykonať na náklady namietajúcej strany.

3. Ak sa pri preskúmaní úradnej vzorky odhalí nezákonné ošetrenie, platia články 16 až 19 spolu s opatreniami ustanovenými v kapitole V.

Ak sa pri preskúmaní odhalí prítomnosť rezíduí povolených látok alebo znečisťujúcich látok, ktorých množstvo prekračuje hodnoty stanovené pravidlami spoločenstva, alebo ak dovtedy takéto právne predpisy nebudú prijaté, presiahne hodnoty stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi, platia články 18 a 19.

Ak sa preskúmanie uvedené v tomto odseku vzťahuje na zvieratá alebo produkty živočíšneho pôvodu z iného členského štátu, príslušný orgán členského štátu pôvodu je povinný na základe zdôvodnenej žiadosti od príslušného orgánu, ktorý preskúmanie vykonal, uplatniť na poľnohospodársky podnik alebo zariadenie pôvodu alebo odoslania články 16 (2), 17, 18 a 19 a opatrenia ustanovené v kapitole V.

Ak sa preskúmanie vzťahuje na produkty alebo zvieratá dovezené z tretej

krajiny, príslušný orgán, ktorý preskúmanie vykonal, je povinný predložiť vec Komisii, ktorá je povinná prijať opatrenia ustanovené v článku 30.

Článok 16

Členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby v prípade, že sa získajú pozitívne výsledky opísané v článku 15:

1. príslušný orgán bezodkladne dostal:

a) všetky informácie potrebné na identifikáciu zvierat a a poľnohospodárskeho podniku pôvodu alebo odoslania;

b) úplné podrobné údaje o preskúmaní a jeho výsledkoch. Ak sa kontrolami vykonávanými v niektorom členskom štáte preukáže potreba vykonať vyšetrovanie alebo iné činnosti v jednom alebo viacerých členských štátoch alebo tretích krajinách, príslušný členský štát je povinný informovať ostatné členské štáty a Komisiu. Ak sa preukáže, že je potrebné vykonať vyšetrovanie alebo iné činnosti, Komisia je povinná koordinovať vhodné opatrenia prijaté v členských štátoch;

2. príslušný orgán vykonal:

a) vyšetrovanie v poľnohospodárskom podniku pôvodu alebo odoslania, podľa toho, čo je vhodné, s cieľom určiť dôvody prítomnosti rezíduí;

b) v prípade nezákonného ošetrovania, vyšetrovanie zdroja alebo zdrojov príslušných látok alebo produktov vo fáze výroby, manipulácie, skladovania, prepravy, podávania, distribúcie alebo predaja, podľa toho čo je vhodné;

c) akékoľvek iné ďalšie vyšetrovanie, ktoré orgán považuje za potrebné.

3. zvieratá, z ktorých boli odobraté vzorky, boli jasne označené. Dovtedy, kým nebudú k dispozícii výsledky kontrol, nesmú za žiadnych okolností opustiť poľnohospodársky podnik.

Článok 17

Ak sa zistí, že prišlo k nezákonnému ošetrovaniu, príslušný orgán musí zabezpečiť, aby bol dobytok, ktorý bol podrobený vyšetrovaniu uvedenému v bode b) článku 13, bezodkladne zaradený pod úradnú kontrolu. Ďalej musí zabezpečiť, aby bola na všetkých príslušných zvieratách umiestnená úradná značka alebo označenie a v prvom rade, aby bola zo štatisticky reprezentatívnej vzorky na medzinárodne uznávaných vedeckých základoch odobratá úradná vzorka.

Článok 18

1. Ak existuje dôkaz o prítomnosti rezíduí povolených látok alebo produktov v množstve prekračujúcom maximálny limit obsahu rezíduí, príslušný orgán je povinný vykonať vyšetrovanie v poľnohospodárskom podniku pôvodu alebo odoslania podľa tohto, čo je vhodné, s cieľom určiť, prečo bol vyššie uvedený limit prekročený.

V súlade s výsledkami tohto vyšetrovania je príslušný orgán povinný prijať všetky potrebné opatrenia na ochranu zdravia obyvateľstva, medzi ktoré môže patriť zákaz na určité obdobie premiestňovať zvieratá alebo produkty z príslušného poľnohospodárskeho podniku zariadenia.

2. V prípade, že pri uvádzaní zvierat na trh chovateľom alebo pri uvádzaní produktov na trh chovateľom alebo spracovateľským zariadením dochádza k opakovanému porušeniu maximálnych limitov obsahu rezíduí, musia príslušné orgány najmenej počas 6 mesiacov vykonávať intenzívne

kontroly zvierat a produktov pochádzajúcich z príslušného poľnohospodárskeho podniku a/alebo zariadenia, pričom dovedty, kým nebudú k dispozícii výsledky analýzy vzoriek, musia byť produkty alebo telá zabitých zvierat zabavené.

Akékoľvek výsledky, preukazujúce, že bol prekročený maximálny limit obsahu rezíduí, musia viesť k tomu, že príslušné telá zabitých zvierat alebo produkty sa vyhlásia za nevhodné pre ľudskú spotrebu.

Článok 19

1. Náklady na vyšetrovanie a kontroly uvedené v článku 16 znáša vlastník alebo osoba zodpovedná za zvieratá.

Ak sa vyšetrovaním potvrdí, že podozrenie bolo oprávnené, náklady na analýzy vykonané na základe článkov 17 a 18 znáša vlastník alebo osoba zodpovedná za zvieratá.

2. Bez toho, aby boli dotknuté trestné alebo administratívne postihy, náklady na likvidáciu zvierat, u ktorých bol získaný pozitívny výsledok, alebo zvierat, ktoré sa považujú za pozitívne v súlade s článkom 23, znáša vlastník zvierat bez odškodného alebo kompenzácie.

Článok 20

1. Na účely tejto smernice platí smernica Rady 89/608/EHS z 21. novembra 1989 o vzájomnej pomoci medzi administratívnymi orgánmi členských štátov a spolupráci medzi členskými štátmi a Komisiou pri zabezpečovaní správneho uplatňovania právnych predpisov na veterinárne a zootecnické záležitosti 1.

2. Ak členský štát príde k záveru, že v inom členskom štáte sa kontroly ustanovené v tejto smernici nevykonávajú alebo sa prestali vykonávať, je povinný informovať o tom príslušný ústredný orgán toho štátu. Tento orgán je povinný po vyšetrovaní vykonanom v súlade s bodom 2 článku 16 prijať všetky potrebné opatrenia a pri najbližšej príležitosti upovedomiť príslušný ústredný orgán prvého členského štátu o prijatých rozhodnutiach a o dôvodoch pre tieto rozhodnutia.

Ak sa prvý členský štát obáva, že tieto opatrenia sa nerealizujú alebo sú neprimerané, je povinný spolu s vyzvaným členským štátom hľadať spôsoby a prostriedky nápravy situácie; ak je to vhodné, môže medzi ne patriť kontrola na mieste.

Členské štáty sú povinné informovať Komisiu o sporoch a nájdených riešeniach.

Ak členské štáty, ktoré sú účastníkmi sporu, nie sú schopné dospieť k dohode, jeden z nich je povinný vo vhodnej lehote upozorniť na záležitosť Komisiu a Komisia je povinná požiadať jedného alebo viacerých odborníkov, aby poskytli stanovisko.

Dovtedy, kým toto stanovisko nebude k dispozícii, môže cieľový členský štát vykonať kontroly produktov pochádzajúcich zo zariadenia (zariadení) alebo podniku (podnikov), ktorých sa spor týka, a ak je výsledok pozitívny, prijať opatrenia podobné opatreniam ustanoveným v článku 7 (1) (b) smernice 89/662/EHS 1.

V nadväznosti na stanovisko odborníkov je možné prijať vhodné opatrenia v súlade s postupom ustanoveným v článku 32.

V nadväznosti na nové stanovisko odborníkov poskytnuté do 15 dní je

možné tieto opatrenia preskúmať v súlade s tým istým postupom.

Článok 21

1. V rozsahu potrebnom na zabezpečenie jednotného uplatňovania tejto smernice a v spolupráci s príslušnými orgánmi členských štátov môžu veterinárni odborníci Komisie overovať na mieste, či sa plány a systém kontroly týchto plánov zo strany príslušných orgánov realizujú jednotne. Členský štát, na území ktorého sa vykonáva overovanie, je povinný poskytnúť týmto odborníkom pri výkone ich povinností všetku potrebnú pomoc. Komisia je povinná informovať príslušný členský štát o výsledkoch vykonaného overovania.

Príslušný členský štát je povinný prijať opatrenia potrebné na zohľadnenie výsledkov tohto overovania a upovedomiť Komisiu o prijatých opatreniach. Ak Komisia príde k záveru, že prijaté opatrenia sú nedostatočné, je povinná po konzultácii s príslušným členským štátom a so zreteľom na opatrenia potrebné na ochranu zdravia obyvateľstva, prijať vhodné opatrenia v súlade s postupom ustanoveným v článku 32.

2. Všeobecné pravidlá uplatňovania tohto článku, najmä pokiaľ ide o frekvenciu a metódu výkonu overovania uvedeného v prvom pododseku odseku 1 (vrátane spolupráce s príslušnými orgánmi), sa určujú v súlade s postupom ustanoveným v článku 33.

KAPITOLA V

Opatrenia prijímané v prípade porušenia požiadaviek

Článok 22

Ak sa odhalia nepovolené látky alebo produkty uvedené v skupine A a skupine B (1) a (2) prílohy I vo vlastníctve neoprávnených osôb, tieto nepovolené látky alebo produkty sa bez toho, aby bolo dotknuté možné uloženie postihov porušiteľovi (porušiteľom), musia zaradiť pod úradnú kontrolu dovedy, kým príslušný orgán neprijme vhodné opatrenia.

Článok 23

1. V čase, keď sú zvieratá zabavené podľa ustanovení článku 17, zvieratá z príslušného poľnohospodárskeho podniku nemôžu tento podnik opustiť alebo byť odovzdané žiadnej ďalšej osobe okrem prípadov, keď k tomu príde pod úradnou kontrolou. Príslušný orgán je povinný prijať vhodné bezpečnostné opatrenia v súlade s charakterom zistenej látky alebo látok.

2. Ak sa po odbere vzorky v súlade s článkom 17 potvrdí prípad nezákonného ošetrovania, zviera alebo zvieratá, u ktorých sa zistilo, že sú pozitívne, musia byť okamžite zabitú na mieste alebo okamžite prevezené na určený bitúnok alebo do kafilérie spolu s úradným veterinárnym certifikátom a tam zabitú. Takýmto spôsobom usmrtené zvieratá musia byť odoslané do spracovateľského závodu vysoko nebezpečných materiálov definovaného v smernici 90/667 EHS1.

Okrem toho sa na náklady poľnohospodárskeho podniku musia odobrať vzorky z celej skupiny zvierat patriacej poľnohospodárskemu podniku, v ktorom boli vykonané kontroly, a ktorý môže byť podozrivý.

3. Ak je však polovica alebo viac vzoriek odobratých formou reprezentatívneho vzorkovania v súlade s článkom 17 pozitívna, chovateľ môže dostať na výber medzi kontrolou všetkých zvierat prítomných v

poľnohospodárskom podniku, ktoré môžu byť podozrivé, alebo zabitím týchto zvierat.

4. Po dobu ďalších najmenej 12 mesiacov sa poľnohospodársky podnik (podniky) patriaci (patriace) tomu istému vlastníkovi musí (musia) podrobiť prísnejším kontrolám na prítomnosť príslušných rezíduí. Ak bol vytvorený organizovaný systém vlastného monitorovania, tento nástroj sa musí chovateľovi na toto obdobie odňať.

5. Vzhľadom na zaznamenané porušenie predpisov sa poľnohospodárske podniky alebo zariadenia, ktoré zásobujú príslušný podnik, musia okrem kontrol ustanoveným v článku 11 (1) zameraným na určenie pôvodu príslušnej látky podrobiť aj ďalším kontrolám. To isté platí pre všetky poľnohospodárske podniky a zariadenia v tom istom zásobovacom reťazci zvierat a živočíšnych krmív ako poľnohospodársky podnik pôvodu alebo odoslania.

Článok 24

Štátny veterinárny lekár bitúnku musí:

1. ak má podozrenie alebo dôkaz o tom, že príslušné zvieratá boli podrobené nezákonnému ošetrovaniu, alebo že im boli podávané nepovolené látky alebo produkty:

a) zabezpečiť, aby boli zvieratá zabitú oddelene od ostatných skupín zvierat privázaných na bitúnok;

b) zabaviť telá zabitých zvierat a vnútornosti a vykonať všetky postupy odberu vzoriek potrebné na zistenie prítomnosti príslušných látok;

c) ak získa pozitívne výsledky, poslať mäso a vnútornosti bez odškodnenia alebo kompenzácie do spracovateľského závodu vysoko nebezpečných materiálov definovaného v smernici 90/667/EHS.

V tom prípade platia články 20 až 23;

2. ak má podozrenie alebo dôkaz o tom, že príslušné zvieratá boli podrobené povolenému ošetrovaniu, ale neboli dodržané lehoty odbúrania, odložiť porážku zvierat dovtedy, kým sa nepresvedčí, že množstvo rezíduí neprekračuje povolené hodnoty.

Táto doba nemôže byť za žiadnych okolností kratšia než doba odbúrania stanovená v bode b) článku 6 (2) smernice 96/22/ES pre príslušné látky, alebo ako doby odbúrania stanovené v povolení na uvedenie na trh.

V prípade núdze, alebo ak je to potrebné pre dobré životné podmienky zvierat, alebo ak má bitúnok takú infraštruktúru alebo vybavenie, že porážku nie je možné odložiť, môžu byť zvieratá zabitú pred uplynutím lehoty platnosti zákazu alebo lehoty, o ktorú bola porážka odložená. Mäso a vnútornosti sa musia zabaviť dovtedy, kým nebudú k dispozícii výsledky úradných kontrol, ktoré vykonal štátny veterinárny lekár bitúnku. Na ľudskú spotrebu sa môže použiť iba mäso a vnútornosti, ktoré obsahujú rezíduá v množstve neprekračujúcom povolené hodnoty.

3. deklarovat' telá zabitých zvierat a produkty, v ktorých množstvo rezíduí prekračuje hodnoty povolené spoločnosťou alebo vnútroštátnymi predpismi, ako nevhodné pre ľudskú spotrebu.

Článok 25

Bez toho, aby boli dotknuté trestné postihy, ak sa potvrdí držanie, používanie alebo výroba nepovolených látok alebo produktov vo

výrobnom zariadení, pozastavia sa všetky oprávnenia alebo úradné schvaľovacie opatrenia, udelené príslušnému zariadeniu, na dobu, počas ktorej sa zariadenie podrobí prísnejším kontrolám.

V prípade opakovaného priestupku sa tieto oprávnenia alebo schvaľovacie opatrenia odoberú natrvalo.

Článok 26

Touto smernicou nie sú ovplyvnené práva na odvolanie proti rozhodnutiam prijatým príslušnými orgánmi na základe článkov 23 a 24, ktoré umožňujú vnútroštátne predpisy platné v členských štátoch. proti rozhodnutiam prijatým príslušnými orgánmi na základe článkov 23 a 24.

Článok 27

Bez toho, aby boli dotknuté trestné postihy alebo postihy, ktoré ukladajú rezortné orgány, musia sa prijať vhodné administratívne opatrenia proti každej osobe zodpovednej buď za prenos alebo podávanie zakázaných látok alebo produktov, alebo za podávanie povolených látok alebo produktov na iné účely než na tie, ktoré sú ustanovené v platných právnych predpisoch.

Článok 28

Každé odmietnutie spolupráce s príslušným orgánom a každá prekážka zo strany zamestnancov bitúnku alebo vedúceho bitúnku alebo, v prípade súkromného podniku, zo strany vlastníka alebo vlastníkov bitúnku alebo vlastníka zvierat alebo osoby, ktorá je za ne zodpovedná, počas kontrol a odberu vzoriek potrebných pri realizácii štátnych plánov monitorovania rezíduí a počas vyšetrovania a kontrol ustanovených v tejto smernici spôsobí, že príslušné vnútroštátne orgány uložia primerané trestné a/alebo administratívne postihy.

Ak sa preukáže, že vlastník alebo vedúci bitúnku pomáha utajiť nezákonné používanie zakázaných látok, členské štáty sú povinné odoprieť vinnej strane po dobu 12 mesiacov všetky príležitosti poberať pomoc od spoločenstva alebo o ňu žiadať.

KAPITOLA VI

Dovoz z tretích krajín

Článok 29

1. Zaradenie alebo udržanie tretej krajiny na zoznamoch tretích krajín ustanovených v právnych predpisoch spoločenstva, z ktorých majú členské štáty povolené dovážať zvieratá a živočíšne produkty, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, je podmienené tým, že príslušná tretia krajina predloží plán so stanovenými zárukami, ktoré krajina dáva, pokiaľ ide o monitorovanie skupín rezíduí a látok uvedených v prílohe I. Tento plán sa musí aktualizovať na žiadosť Komisie, najmä keď kontroly uvedené v odseku 3 ukážu, že je to potrebné.

Ustanovenia článku 8 týkajúce sa lehôt na predkladanie a aktualizáciu plánov platia pre plány, ktoré predkladajú tretie krajiny.

Záruky musia mať účinok najmenej rovnocenný zárukám ustanoveným v tejto smernici a najmä musia spĺňať požiadavky článku 4 a musia v nich byť uvedené podrobné údaje stanovené v článku 7 tejto smernice a spĺňať požiadavky článku 11 (2) smernice 96/22/ES.

Komisia je povinná schváliť tento plán v súlade s postupom ustanoveným

v článku 33. Tým istým postupom je možné akceptovať záruky alternatívne k zárukám, ktoré vyplývajú z realizácie tejto smernice.

2. Ak požiadavky odseku 1 nie sú splnené, možno na žiadosť niektorého členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy Komisie v súlade s postupom ustanoveným v článku 33 pozastaviť platnosť zaradenia tretej krajiny do zoznamov tretích krajín ustanovených právnymi predpismi spoločenstva alebo v dôsledku prínosu predbežného zaradenia do zoznamov.

3. Zhoda s požiadavkami záruk a dodržiavanie záruk daných v plánoch, ktoré predkladajú tretie krajiny, sa overuje prostredníctvom kontrol uvedených v článku 5 smernice 72/462/EHS 1 a kontrol ustanovených v smerniciach 90/675/EHS 2 a 91/496/EHS 3.

4. Členské štáty sú povinné každý rok informovať Komisiu o výsledkoch kontrol na prítomnosť rezíduí vykonaných v súlade so smernicami 90/675/EHS a 91/496/EHS na zvieratách a živočíšnych produktoch dovážaných z tretích krajín.

Článok 30

1. Ak sa pri kontrolách ustanovených smernicami 90/675/EHS a 91/496/EHS odhalí používanie nepovolených produktov alebo látok pri ošetrovaní zvierat v danej skupine - skupine v zmysle článku 2 (2) e) smernice 91/496/EHS - alebo prítomnosť týchto produktov alebo látok v celej skupine pochádzajúcej z toho istého poľnohospodárskeho zariadenia, alebo v jej časti, príslušný orgán je povinný vzhľadom na zvieratá a produkty, ktorých sa týka takýto spôsob používania, prijať nasledujúce opatrenia:

je povinný informovať Komisiu o charaktere používaných produktov a príslušnej skupiny; Komisia je povinná okamžite informovať všetky hraničné kontrolné stanice,

členské štáty sú povinné vykonať prísnejšie kontroly všetkých skupín zvierat alebo produktov z toho istého zdroja. Predovšetkým sa musí na hraničnej kontrolnej stanici zabaviť nasledujúcich 10 skupín z toho istého zdroja kvôli kontrole na prítomnosť rezíduí, ktorá sa vykoná odobraním reprezentatívnej vzorky z každej skupiny, alebo z jej časti, a zložiť záloha na náklady kontroly.

Ak sa týmito dodatočnými kontrolami preukáže prítomnosť nepovolených látok alebo produktov alebo rezíduí týchto látok alebo produktov:

i) príslušná skupina alebo jej časť sa musí vrátiť do krajiny pôvodu na náklady odosielateľa alebo jeho zástupcu s jasným uvedením dôvodov pre odmietnutie skupiny na certifikáte;

ii) v závislosti od charakteru porušenia požiadaviek a rizika spojeného s týmto porušením sa musí ponechať na rozhodnutie odosielateľa, či sa príslušná skupina alebo jej časť bez odškodnenia alebo kompenzácie pošle späť, zlikviduje sa alebo použije na iné účely povolené právnymi predpismi spoločenstva;

Komisia musí dostať informácie o výsledkoch týchto prísnejších kontrol a na základe týchto informácií je povinná vykonať všetky potrebné vyšetrovania s cieľom určiť príčiny a zdroje zistených prípadov porušenia požiadaviek.

2. Ak sa kontrolami ustanovenými smernicou 90/675/EHS odhalí, že boli

prekročené maximálne limity rezíduí, musia sa vykonať kontroly uvedené v druhej zarážke odseku 1.

3. Ak v prípadoch týkajúcich sa tretích krajín, ktoré uzavreli so spoločenstvom dohody o rovnocennosti, príde Komisia po vyšetrovaní na príslušných orgánoch príslušných tretích krajín k záveru, že neplnia svoje povinnosti a nedodržiavajú záruky dané v plánoch uvedených v článku 29 (1), je povinná postupom ustanoveným v článku 32 pozastaviť tejto krajine možnosť využívať výhody vyplývajúce z uvedených dohôd vzhľadom na príslušné zvieratá a produkty dovtedy, kým príslušná tretia krajina svoje nedostatky neodstráni. Pozastavenie sa zruší tým istým postupom.

Ak je to potrebné pre obnovenie výhod, ktoré prinášajú uvedené dohody, navštívi delegácia spoločenstva, ktorej členmi budú odborníci z členských štátov, príslušnú krajinu na jej náklady a overí, či boli tieto opatrenia realizované.

KAPITOLA VII

Všeobecné ustanovenia

Článok 31

Rada je povinná do 1. júla 1997 na základe návrhu Komisie zmeniť a doplniť smernicu 85/73/EHS1 ustanoveniami o vyberaní poplatku na pokrytie nákladov na monitorovanie vykonávané podľa tejto smernice. Dovtedy, kým Rada neprijme toto rozhodnutie, sú členské štáty oprávnené vyberať vnútroštátne poplatky na pokrytie skutočných nákladov na toto monitorovanie.

Článok 32

1. V prípadoch, keď je potrebné dodržiavať postup ustanovený v tomto článku, musí predseda výboru príslušnú záležitosť bez meškania predložiť Stálemu veterinárnemu výboru zriadenému rozhodnutím 68/361/EHS1, a to buď z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť niektorého členského štátu.

2. Zástupca Komisie je povinný predložiť návrh opatrení, ktoré je potrebné prijať. Výbor je povinný poskytnúť svoje stanovisko k týmto záležitostiam v lehote, ktorú môže stanoviť predseda podľa naliehavosti predloženej záležitosti. Stanoviská sa prijímanú väčšinou 62 hlasov.

3. a) Komisia je povinná prijať opatrenia a okamžite ich realizovať, ak sú v súlade so stanoviskom výboru.

b) Ak tieto opatrenia nie sú v súlade so stanoviskom výboru, alebo ak nebolo poskytnuté žiadne stanovisko, Komisia je povinná bezodkladne predložiť Rade návrh týkajúci sa opatrení, ktoré je potrebné prijať. Rada je povinná prijať tieto opatrenia kvalifikovanou väčšinou.

Ak Rada do 15 dní odvtedy, čo jej boli predložené návrhy, neprijme žiadne opatrenia, Komisia je povinná navrhnuté opatrenia prijať a okamžite ich realizovať, ak Rada tieto opatrenia neodmietne jednoduchou väčšinou.

Článok 33

1. V prípadoch, keď je potrebné dodržiavať postup ustanovený v tomto článku, musí záležitosť bez meškania predkladať Stálemu veterinárnemu výboru jeho predseda, a to buď z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť niektorého členského štátu.

2. Zástupca Komisie je povinný predložiť návrh opatrení, ktoré je potrebné prijať. Výbor je povinný poskytnúť svoje stanovisko k týmto záležitostiam v lehote, ktorú môže stanoviť predseda podľa naliehavosti predloženej záležitosti. Stanoviská sa prijímajú väčšinou 62 hlasov.

3. a) Komisia je povinná prijať opatrenia a okamžite ich realizovať, ak sú v súlade so stanoviskom výboru.

b) Ak tieto opatrenia nie sú v súlade so stanoviskom výboru, alebo ak nebolo poskytnuté žiadne stanovisko, Komisia je povinná bezodkladne predložiť Rade návrh týkajúci sa opatrení, ktoré je potrebné prijať. Rada je povinná prijať tieto opatrenia kvalifikovanou väčšinou.

Ak Rada do troch mesiacov odvetdy, čo jej boli predložené návrhy, neprijme žiadne opatrenia, Komisia je povinná navrhnuté opatrenia prijať a okamžite ich realizovať, pokiaľ Rada tieto opatrenia neodmietne jednoduchou väčšinou.

Článok 34

Bez toho, aby bol dotknutý článok 6 (2), môže Rada na návrh Komisie meniť a dopĺňať prílohy I, III, IV a V na základe kvalifikovanej väčšiny. Vyššie uvedené prílohy je možné meniť a dopĺňať do troch rokov odo dňa prijatia tejto smernice najmä vzhľadom na hodnotenie rizika týchto faktorov:

možná toxicita rezíduí v potravinách živočíšneho pôvodu,
pravdepodobnosť výskytu rezíduí v potravinách živočíšneho pôvodu.

Článok 35

Rada môže na základe kvalifikovanej väčšiny na návrh Komisie prijať prechodné opatrenia potrebné pre zavedenie opatrení ustanovených touto smernicou.

Článok 36

1. Smernice 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutia 89/187/EHS a 91/664/EHS sa týmto zrušujú od 1. júla 1997.

2. Od uvedeného dátumu sa zrušujú aj tieto časti smerníc:

a) článok 4 (3) smernice 71/118/EHS;

b) článok 5 (3) a (4) smernice 89/437/EHS;

c) posledný pododsek bodu II. 3. B kapitoly V prílohy k smernici 91/493/EHS;

d) článok 11 (1) smernice 92/45/EHS;

e) článok 15 (1) smernice 92/46/EHS.

3. Odkazy na smernice a rozhodnutia, ktoré boli zrušené, sa považujú za odkazy na túto smernicu a vykladajú sa v súlade s korelačnou tabuľkou v prílohe VI.

Článok 37

1. Členské štáty uvedú do platnosti zákony, iné predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 1. júla 1997.

Keď členské štáty prijímú tieto opatrenia, musia obsahovať odkaz na túto smernicu, alebo musia byť pri príležitosti ich úradného uverejnenia takýmto odkazom sprevádzané. Členské štáty sú povinné ustanoviť metódy tvorby tohto odkazu.

2. Členské štáty sú povinné oznámiť Komisii znenie hlavných ustanovení

vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti upravenej touto smernicou.

Článok 38

Táto smernica nadobudne účinnosť v deň jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

Článok 39

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 29. apríla 1996

Za Radu

predseda

W. LUCHETTI

PRÍLOHA I

SKUPINA A - Látky, ktoré majú anabolický účinok a nepovolené látky

(1) Stilbény, deriváty stilbénov a ich soli a estery

(2) Tyreostatické látky

(3) Steroidy

(4) Laktóny kyseliny rezorcylovej vrátane zeranolu

(5) Beta-agonisti

(6) Zlúčeniny zahrnuté do prílohy IV k nariadeniu Rady (EHS) č. 2377/90 z 26. júna 1990

SKUPINA B - Veterinárne lieky a znečisťujúce látky

(1) Antibakteriálne látky vrátane sulfonamidov, chinolónov

(2) Ostatné veterinárne lieky

a) Antihelmintiká

b) Antikocidiká vrátane nitroimidazolov

c) Karbamáty a pyretroidy

d) Sedatíva

e) Nesteroidné protizápalové lieky

f) Ostatné farmakologicky aktívne látky

(3) Ostatné látky a látky znečisťujúce životné prostredie

a) Organochlórové zlúčeniny vrátane PCB

b) Organofosforové zlúčeniny

c) Chemické prvky

d) Mykotoxíny

e) Farbivá

f) iné

PRÍLOHA II

SKUPINA REZÍDUÍ ALEBO LÁTOK, KTORÚ TREBA ZISTIŤ PODĽA TYPU ZVIERAŤA, JEHO KRMIVA, VRÁTANE PITNEJ VODY, A PRIMÁRNYCH ŽIVOČÍŠNYCH PRODUKTOV

Typ zvierat'a, krmivá alebo živočíšne produkty Skupiny látok Hovädzí dobytok, ovce, kozy, ošípané, kone Hydina Zvieratá vodného hospodárstva Mlieko Vajcia Králičie mäso a mäso z diviny (*) a chovanej diviny Med

A 1 X X X X

2 X X X

3 X X X X

4 X X X

5 X X X

6 X X X X X X

B 1 X X X X X X X

2a X X X X X

b X X X X

c X X X X

d X

e X X X X

f

3a X X X X X X X

b X X X

c X X X X X X

d X X X X

e X

f

(*) Ak ide o divinu, zisťujú sa iba chemické prvky.

PRÍLOHA III

STRATÉGIA ODBERU VZORIEK

1. Plán kontroly rezíduí je zameraný na skúmanie a odhaľovanie príčin existencie rizík prítomnosti rezíduí v potravinách živočíšneho pôvodu v poľnohospodárskych podnikoch, na bitúnkoch, v mliekárňach, závodoch na spracovanie rýb a v zariadeniach pre zber a balenie vajec.

Úradné vzorky sa odoberajú v súlade s príslušnou kapitolou prílohy IV. Ak sa odoberajú úradné vzorky, vzorkovanie musí byť neplánované, neočakávané a nesmie sa vykonávať v pevne stanovenom čase a v určitý deň v týždni. Členské štáty musia prijať všetky bezpečnostné opatrenia potrebné na to, aby zaistili trvalé využívanie momentu prekvapenia pri kontrolách.

2. V prípade látok skupiny A by kontrola mala byť zameraná na zisťovanie nezákonného podávania zakázaných látok, resp. zneužívania pri podávaní schválených látok. Pri tomto odbere vzoriek sa musí klásť dôraz podľa príslušnej kapitoly prílohy IV.

Vzorky sa musia odoberať cielene, pričom sa zohľadnia tieto minimálne kritériá: pohlavie, vek, druh, systém výkrmu, všetky dostupné podkladové informácie a všetky dôkazy o nesprávnom používaní alebo zneužívaní látok tejto skupiny.

Podrobnosti o týchto kritériách budú ustanovené v rozhodnutí komisie uvedenom v článku 15 (1).

3. V prípade látok skupiny B by kontrola mala byť zameraná najmä na preverenie dodržiavania maximálnych hodnôt obsahu rezíduí (MRL) veterinárnych liekov stanovených v prílohách I a III k nariadeniu (EHS) č. 2377/90 a maximálnymi hodnotami obsahu pesticídov stanovenými v prílohe III k smernici 86/363/EHS a na monitorovanie koncentrácie látok znečisťujúcich životné prostredie.

Pokiaľ členské štáty nemôžu zdôvodniť náhodný odber vzoriek pri predkladaní svojich národných plánov Komisii, musia byť všetky vzorky odoberané cielene podľa kritérií ustanovených v rozhodnutí komisie

uvedenom v článku 15 (1).

PRÍLOHA IV

ROZSAHY A FREKVENCIA ODBERU VZORIEK

Účelom tejto prílohy je definovať minimálny počet zvierat, z ktorých sa musia odobrať vzorky.

Každá vzorka sa môže analyzovať kvôli zisteniu prítomnosti jednej alebo viacerých látok.

KAPITOLA 1

Hovädzí dobytok, ošípané, ovce, kozy a kone

1. Hovädzí dobytok

Minimálny počet zvierat, u ktorých je potrebné každý rok vykonať kontrolu na prítomnosť všetkých druhov rezíduí a látok, sa musí rovnať najmenej 0,4 % počtu kusov hovädzieho dobytku usmrtených v predchádzajúcom roku s nasledujúcim rozdelením:

Skupina A: 0,25 % rozdelených takto:

jednu polovicu vzoriek je potrebné odobrať zo živých zvierat v poľnohospodárskom podniku;

(ako výnimka môže byť 25 % vzoriek analyzovaných na prítomnosť látok skupiny A 5 odobratých z vhodného materiálu krmivá, pitná voda atď.)

jednu polovicu vzoriek je potrebné odobrať na bitúnku.

Každá podskupina látok v skupine A sa musí kontrolovať každý rok prostredníctvom minimálne 5 % celkového počtu vzoriek odobratých kvôli kontrole na prítomnosť látok zo skupiny A.

Počty vzoriek sa musia rozdeliť podľa skúseností a podkladových informácií, ktoré má členský štát.

Skupina B: 0,15 %

30 % vzoriek sa musí kontrolovať na prítomnosť látok zo skupiny B 1.

30 % vzoriek sa musí kontrolovať na prítomnosť látok zo skupiny B 2.

10 % vzoriek sa musí kontrolovať na prítomnosť látok zo skupiny B 3.

Počty vzoriek sa musia rozdeliť podľa situácie v členskom štáte.

2. Ošípané

Minimálny počet zvierat, u ktorých je potrebné každý rok vykonať kontrolu na prítomnosť všetkých druhov rezíduí a látok, musí byť rovný najmenej 0,05 % počtu ošípaných zabitých v predchádzajúcom roku s nasledujúcim rozdelením:

Skupina A: 0,02 %

V tých členských štátoch, ktoré odoberajú vzorky zo zvierat na bitúnku, sa okrem toho na úrovni fariem musí vykonávať analýza pitnej vody, krmív, fekálií alebo všetkých ostatných vhodných parametrov. V tom prípade musí minimálny počet fariem, ktoré je potrebné každoročne navštíviť, predstavovať najmenej jeden poľnohospodársky podnik na 100 000 ošípaných zabitých v predchádzajúcom roku.

Každá podskupina v skupine A sa musí kontrolovať každý rok prostredníctvom minimálne 5 % celkového počtu vzoriek odobratých kvôli kontrole na prítomnosť látok zo skupiny A.

Zvyšný počet vzoriek sa musia rozdeliť podľa skúseností a podkladových informácií, ktoré má členský štát.

Skupina B: 0,03 %

Musí sa rešpektovať rovnaké rozdelenie na podskupinu ako pre hovädzí dobytok. Zvyšný počet vzoriek sa rozdelí podľa situácie v členskom štáte.

3. Ovce a kozy

Minimálny počet zvierat, u ktorých je potrebné vykonať kontrolu na prítomnosť všetkých druhov rezíduí a látok, musí byť rovný najmenej 0,05 % počtu kusov oviec a kôz starších než tri mesiace, ktoré boli zabitú v predchádzajúcom roku s nasledujúcim rozdelením:

Skupina A: 0,01 %

Každá podskupina látok v skupine A sa musí kontrolovať každý rok prostredníctvom minimálne 5 % celkového počtu vzoriek odobratých kvôli kontrole na prítomnosť látok zo skupiny A.

Zvyšný počet vzoriek sa rozdelí podľa skúseností a podkladových informácií, ktoré má členský štát.

Skupina B: 0,04 %

Musí sa rešpektovať rovnaké rozdelenie na podskupinu ako pre hovädzí dobytok. Zvyšný počet vzoriek sa rozdelí podľa skúseností členského štátu.

4. Kone

Počet vzoriek určí každý členský štát vzhľadom na zistené problémy.

KAPITOLA 2

Broilerové kurčatá, vynosené nosnice, morky, ostatná hydina

Jedna vzorka pozostáva z jedného alebo viacerých zvierat v závislosti od požiadaviek analytických metód.

Pre každú kategóriu hydiny (broilerové kurčatá, vynosené nosnice, morky a ostatná hydina) sa musí každoročne odobrať minimálne jedna vzorka na 200 ton ročnej produkcie (porážková hmotnosť), pričom ak sa uvažuje, že ročná produkcia v kategórii hydiny je vyššia než 5000 ton, minimálny počet je 100 vzoriek pre každú skupinu látok.

Musí sa rešpektovať toto rozdelenie:

Skupina A: 50 % celkového počtu vzoriek

Na úrovni poľnohospodárskeho podniku sa musí odobrať ekvivalent jednej pätiny týchto vzoriek.

Každá podskupina látok v skupine A sa musí kontrolovať každý rok prostredníctvom minimálne 5 % celkového počtu vzoriek odobratých kvôli kontrole na prítomnosť látok zo skupiny A.

Zvyšný počet vzoriek sa rozdelí podľa skúseností a podkladových informácií, ktoré má členský štát.

Skupina B: 50 % celkového počtu vzoriek,

30 % vzoriek sa musí kontrolovať na prítomnosť látok zo skupiny B 1.

30 % vzoriek sa musí kontrolovať na prítomnosť látok zo skupiny B 2.

10 % vzoriek sa musí kontrolovať na prítomnosť látok zo skupiny B 3.

Zvyšný počet vzoriek sa musí rozdeliť podľa situácie v členskom štáte.

KAPITOLA 3

Produkty vodného hospodárstva

1. Produkty chovu plutvových rýb

Jednou vzorkou je jedna alebo viac rýb podľa veľkosti príslušných rýb a požiadaviek analytickej metódy.

Členské štáty musia rešpektovať ďalej uvedené minimálne rozsahy a

frekvencie odberu vzoriek v závislosti od produkcie chovných rýb (vyjadrenej v tonách).

Minimálny počet vzoriek, ktoré je potrebné každý rok odobrať, musí byť najmenej 1 na 100 ton ročnej produkcie.

Zisťované látky a vzorky vybrané na analýzu by sa mali vyberať podľa pravdepodobného rozsahu používania týchto látok.

Musí sa rešpektovať toto rozdelenie:

Skupina A: jedna tretina celkového počtu vzoriek:

všetky vzorky sa musia odobrať na úrovni poľnohospodárskeho podniku z rýb vo všetkých fázach chovu vrátane rýb, ktoré sú už pripravené na uvedenie na trh a na spotrebu;

Skupina B: dve tretiny celkového počtu vzoriek:

vzorky by sa mali odoberať:

a) pokiaľ možno v poľnohospodárskom podniku z rýb, ktoré sú už pripravené na uvedenie na trh a na spotrebu; ;

b) buď v spracovateľskom závode alebo na veľkoobchodnej úrovni z čerstvých rýb pod podmienkou, že v prípade pozitívnych výsledkov je možné späťne vysledovať pôvod týchto rýb až po pôvodný poľnohospodársky podnik..

Vo všetkých prípadoch by sa mali vzorky odoberané na úrovni poľnohospodárskeho podniku odoberať z minimálne 10 % registrovaných produkčných lokalít.

2. Ostatné produkty vodného hospodárstva

Keď majú členské štáty dôvod domnievať sa, že pri ostatných produktoch vodného hospodárstva sa používajú veterinárne lieky alebo chemikálie, alebo pri podozrení na znečistené životné prostredie, musia tieto druhy zahrnúť do plánu odberu vzoriek úmerne veľkosti ich produkcie ako vzorky dodatočné k vzorkám odoberaným z produktov chovu plutvových rýb.

PRÍLOHA V

KAPITOLA 1

Nasledujúce laboratóriá sú určené ako referenčné laboratóriá spoločenstva pre zisťovanie prítomnosti rezíduí určitých látok:

a) Pre rezíduá uvedené v prílohe I, skupina A 1, 2, 3, 4, skupina B 2 d) a skupina B 3 d):

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM)

(Národný ústav pre zdravie ľudu a hygienu životného prostredia)

A. van Leeuwenhoeklaan, 9

NL-3720 BA Bilthoven

b) Pre rezíduá uvedené v prílohe I, skupina B 1 a B 3 c) a rezíduá carbadoxu a olaquinoxu:

Laboratoires des médicaments vétérinaires (CNEVA-LMV)

(Laboratóriá veterinárnych liekov)

La Haute Marche; Javene

F-35135-Fougères

c) Pre rezíduá uvedené v prílohe I, skupina A 5 a skupina B 2 a), b), e):

Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und

Veterinärmedizin (BGVV) (Spolkový ústav pre ochranu zdravia)

spotrebiteľov a veterinárnu medicínu)

Diedersdorfer Weg, 1

D-12277-Berlin

d) Pre rezíduá uvedené v prílohe I, skupina B 2 c) a skupina B 3 a), b), c):

Instituto Superiore di Sanità (Hlavný ústav pre hygienu)

Viale Regina Elena, 299

I-00161-Roma

Zlúčeniny zahrnuté do skupiny A 6, B 2 f) a B 3 f) sú pridelené určeným referenčným laboratóriám spoločenstva podľa ich farmakologického účinku.

KAPITOLA 2

Právomoci a prevádzkové podmienky referenčných laboratórií spoločenstva pre zisťovanie prítomnosti rezíduí v živých zvieratách, ich výkaloch a telesných tekutinách a v tkanivách, živočíšnych produktoch, živočíšnych krmivách a pitnej vode:

1. Funkcie referenčných laboratórií spoločenstva:

- a) podporovať a koordinovať výskum nových analytických metód a informovať štátne referenčné laboratóriá o výhodách analytických metód a zariadení;
- b) pomáhať štátnym referenčným laboratóriám na zisťovanie prítomnosti rezíduí zavádzať vhodné systémy zabezpečovania kvality na základe princípov dobrej laboratórnej praxe (DLP) a kritérií normy EN 45 000;
- c) schvaľovať validované metódy ako referenčné metódy, ktoré sa zaradia medzi metódy zberu;
- d) poskytovať štátnym referenčným laboratóriám rutinné analytické metódy akceptované počas postupu využívajúceho maximálne limity obsahu rezíduí (MRL);
- e) poskytovať štátnym referenčným laboratóriám podrobnosti o analytických metódach a porovnávacích testoch, ktoré sa majú vykonávať a informovať ich o výsledkoch týchto testov;
- f) poskytovať štátnym referenčným laboratóriám na ich žiadosť technické poradenstvo v oblasti analýzy prítomnosti tých látok, pre ktoré boli určené ako referenčné laboratórium spoločenstva;
- g) organizovať porovnávacie testy pre potreby štátnych referenčných laboratórií, ktorých frekvencia sa musí stanoviť po dohode s komisiou. V dôsledku toho sú referenčné laboratóriá spoločenstva povinné distribuovať slepé vzorky a vzorky obsahujúce známe množstvá analyzovanej látky, ktoré je potrebné podrobiť analýze;
- h) identifikovať rezíduá a určovať ich koncentráciu v prípadoch, kedy výsledky analýzy vyvolávajú nezhodu medzi členskými štátmi;
- (i) viesť úvodné a ďalšie výcvikové kurzy pre potreby analytikov zo štátnych laboratórií;
- j) poskytovať technickú a vedeckú pomoc službám komisie vrátane noriem, meraní a programu testov;
- k) vypracovávať každoročnú správu o činnosti a posielat' ju komisii;
- l) spolupracovať so štátnymi referenčnými laboratóriami určenými tretími krajinami v oblasti analytických metód a zariadení pri vypracovaní plánov,

ktoré sa predkladajú v súlade s článkom 11 tejto smernice.

2. Aby mohli referenčné laboratóriá spoločenstva vykonávať funkcie stanovené v odseku 1, musia spĺňať tieto minimálne požiadavky:

- a) boli určené ako štátne referenčné laboratórium v členskom štáte;
- b) majú vhodne kvalifikovaných pracovníkov, ktorí sú primerane zaškolení v analytických metódach používaných na zisťovanie prítomnosti tých rezíduí, pre ktoré boli určené ako referenčné laboratóriá spoločenstva;
- c) sú vybavené zariadením a látkami potrebnými pre výkon analýzy, za ktorú sú zodpovedné;
- d) majú primeranú administratívnu infraštruktúru;
- e) majú kapacitu spracovania údajov dostatočnú na to, aby poskytovala štatistické výsledky založené na ich zisteniach a umožňovala rýchle oznamovanie týchto štatistických výsledkov a ostatných informácií štátnym referenčným laboratóriám a komisii;
- f) zabezpečujú, aby ich pracovníci rešpektovali dôverný charakter určitých problémov, výsledkov alebo komunikácie;
- g) majú dostatočné znalosti medzinárodných noriem a praxe;
- h) majú k dispozícii aktuálny zoznam certifikovaných referenčných materiálov a referenčných materiálov, ktoré sú uložené v Ústave pre referenčné materiály a metódy a aktuálny zoznam výrobcov a dodávateľov týchto materiálov.

PRÍLOHA VI

Korelačná tabuľka

Táto smernica Smernice 85/358/EHS, 86/469/EHS a rozhodnutia 89/187/EHS a 91/664/EHS

Článok 1 -

Článok 2 Článok 2 86/469/EHS

Článok 3 Článok 1 86/469/EHS

Článok 2 85/358/EHS

Článok 4 Článok 3 86/469/EHS

Článok 5 Článok 4 (1) prvá a druhá zarážka 86/469/EHS

Článok 6 --

Článok 7 Článok 4 (1) okrem prvej a druhej zarážky 86/469/EHS

Článok 8 Článok 4 (2) až 4 (5) 86/469/EHS

Článok 12 86/469/EHS

Článok 9 85/358/EHS

Článok 9 --

Článok 10 --

Článok 11 Článok 1 85/358/EHS

Článok 12 --

Článok 13 Článok 3 85/358/EHS

Článok 10 86/469/EHS

Článok 14 (1) Článok 8 (1) (b) 86/469/EHS

Článok 14 (2) Článok 8 (2) 86/469/EHS

Rozhodnutie 91/664/EHS

Rozhodnutie 89/187/EHS

Článok 15 (1) Článok 8 (3) 86/469/EHS

Článok 5 (2) 85/358/EHS

Článok 15 (2) Článok 8 (3) 86/469/EHS
Článok 5 (3) 85/358/EHS
Článok 15 (3) Článok 9 86/469/EHS
Článok 16 Článok 9 (1) a článok 9 (2) 86/469/EHS
Článok 6 (1) a článok 6 (2) 85/358/EHS
Článok 17 Článok 9 (3) a) 86/469/EHS
Článok 6 (3) a) 85/358/EHS
Článok 18 Článok 9 (3) c) a d) 86/469/EHS
Článok 19 --
Článok 20 (1) --
Článok 20 (2) Článok 11 86/469/EHS
Článok 21 Článok 5 86/469/EHS
Článok 22 Článok 7 85/358/EHS
Článok 23 Články 9 (3) b) c) d) a 9 (4), 9 (5) 86/469/EHS
Články 6 (3) b) c) d) a 6 (4) 85/358/EHS
Článok 24 Článok 4 85/358/EHS
Článok 25 --
Článok 26 --
Článok 27 --
Článok 28 --
Článok 29 Článok 7 86/469/EHS
Článok 13 85/358/EHS
Článok 30 --
Článok 31 Článok 12 85/358/EHS
Článok 32 Článok 14 86/469/EHS
Článok 11 85/358/EHS
Článok 33 Článok 15 86/469/EHS
Článok 10 85/358/EHS
Článok 34 Článok 13 86/469/EHS
Článok 35 --
Článok 36 --
Článok 37 --
Článok 38 --
Článok 39 --
Príloha I Príloha I 86/469/EHS
Príloha II --
Príloha III --
Príloha IV Príloha II 86/469/EHS
Príloha V Kapitola 1 Rozhodnutie 91/664/EHS
Príloha V Kapitola 2 Rozhodnutie 89/187/EHS
Príloha VI --

1 Ú. v. ES C 302, 9.11.1993, s. 12 a Ú. v. ES C 222, 10.8. 1994, s. 17.

2 Ú. v. ES C 128, 9.5.1994, s. 100.

3 Ú. v. ES C 52, 19.2.1994, s. 30.

4 Ú. v. ES L 125, 23.5. 1996, s. 3

5 Ú. v. ES L 191, 23.7.1985, s. 46. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

6 Ú. v. ES L 275, 26.9.1986, s. 36. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

1 Ú. v. ES L 224, 18.8.1990, s. 1. Nariadenie bolo naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 282/96 (OJ č. L 37, 15. 2. 1996, s. 12).

2 Ú. v. ES L 55, 8.3.1971, s. 23. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

3 Ú. v. ES L 268, 24.9.1991, s. 15. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená smernicou 95/71/ES (OJ č. L 332, 30. 12. 1995, s. 40).

4 Ú. v. ES L 268, 14.9.1992, s. 1. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

5 Ú. v. ES L 212, 22.7.1989, s. 87. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

1 Ú. v. ES L 268, 14.9.1992, s. 35. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

2 Ú. v. ES L 66, 10.3.1989, s. 37.

3 Ú. v. Es L 368, 31.12.1991, s. 17.

1 Ú. v. ES L 224, 18.8.1990, s. 29. Smernica bolo naposledy zmenená a doplnená smernicou 92/65/EHS (Ú. v. ES L 268, 14.9.1992, s. 54).

1 Ú. v. ES L 221, 7.8.1986, s. 43. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená smernicou 95/39/ES (Ú. v. ES L 197, 22.8.1995, s. 29).

1 Ú. v. ES L 373, 31.12.1990, s. 15.

1) Ú. v. ES L 317, 6.11.1981, s. 1. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená smernicou 93/40/EHS (Ú. v. ES L 214, 24.8.1993, s. 31).

1 Ú. v. ES L 351, 2.12.1989, s. 34.

1 Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 13. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená smernicou 92/67/EHS (Ú. v. ES L 268, 14.9.1992, s. 73).

1 Ú. v. ES L 363, 27.12.1990, s. 51. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

1 Ú. v. ES L 302, 31.12.1972, s. 28. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

2 Ú. v. ES L 373, 31.12.1990, s. 1. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená smernicou 92/52/ES (Ú. v. ES L 265, 8.11.1995, str. 16).

3 Ú. v. ES L 268, 24.9.1991, s. 56. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 1994.

1 Ú. v. ES L 32, 5.2.1985, s. 14. Smernica bola naposledy zmenená a doplnená smernicou 95/24/ES (Ú. v. ES L 243, 11.10.1995, s. 1995, s. 14).

1) Ú. v. ES L 255, 18.10.1968, str. 23.

1 V prípade morského chovu, keď môžu byť podmienky odberu vzoriek zvlášť ťažké, je možné odoberať vzorky z krmiva namiesto vzoriek z rýb.

